

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 29. maj 2007
Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2007-150-0361
Dok.: LVR40494

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 172, som Folketingets Retsudvalg (Alm. del) har stillet til justitsministeren den 18. januar 2007.

Lene Espersen

/

Lene Volke Roesen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 172 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Kan ministeren oplyse, hvordan arbejdsfordelingen i efterforskningen af Scandinavian Star sagen er blevet gennemført mellem myndighederne i Danmark, Sverige samt Norge og hvorledes oplysningerne mellem de 3 efterforskningslande blev fordelt og koordineret?

Der henvises til, at spørgeren har fået oplyst, at der i sagen har manglet samarbejde omkring fordelingen af efterforskningsresultaterne, og at der har manglet en overordnet instans, som kunne samle trådende i sagen. Dette ønskes enten be- eller afkræftet.”

Svar:

Der henvises til pkt. 1.1. i det notat om Justitsministeriets behandling og vurdering af anmodningerne om genoptagelse af efterforskningen af branden på Scandinavian Star, som blev oversendt til Folketingets Retsudvalg den 13. juli 2006, samt til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 155.

Særligt for så vidt angår de danske myndigheders efterforskning af ejerforholdene, og den betydning denne del af efterforskningen har haft for de norske myndigheders efterforskning af branden og dens årsag, henvises til notatets pkt. 6.5.7. og 6.5.8., hvoraf bl.a. fremgår følgende:

”Mike Axdal har bl.a. under sit møde i Justitsministeriet anført, at de danske myndigheder tidligt lagde sig fast på, at K/S Scandinavian Star var ejer af Scandinavian Star på tidspunktet for branden, og at dette påvirkede de norske myndigheders efterforskning af selve branden og dens årsag.

Som aftalt mellem de norske, svenske og danske myndigheder, skulle de norske myndigheder undersøge omstændighederne omkring selve branden og dens opståen og – såfremt det viste sig, at branden var påsat – opklare, hvem brandstifteren var.

Herefter er spørgsmålet om, hvorvidt de norske myndigheders efterforskning er blevet påvirket af de danske myndigheders undersøgelser og konklusioner vedrørende ejer- og rederforhold m.v. først og fremmest et spørgsmål, som de norske myndigheder selv bør tage stilling til. Justitsministeriet har dog i lighed med det under afsnit 6.4. anførte

overvejet, om der er oplysninger i sagen vedrørende selve brandefterforskningen, der giver anledning til at rette henvendelse til den norske rigsadvokat, og har på den baggrund overvejet spørgsmålet om de danske myndigheders efterforskning af ejerforholdene, og den betydning denne del af efterforskningen har haft for de norske myndigheders efterforskning af branden og dens årsag.

Det norske politi foretog en omfattende efterforskning i sagen og konkluderede som nævnt ovenfor, at en dansk statsborger, som var passager på skibet, og som omkom under branden, var den sandsynlige brandstifter. Da passageren selv omkom ved branden, blev denne del af efterforskningen henlagt af de norske myndigheder.

Den tidligere politiadvokat Nicolai Bjonness, som havde det juridiske ansvar for det norske politis efterforskning af branden og dens årsager, blev i forbindelse med de norske myndigheders overvejelse af anmodningerne om genoptagelse af efterforskningen af sagen bedt om en udtalelse.

Den tidligere politiadvokat anførte ved skrivelse af 15. november 2001 bl.a., at man under efterforskningen hurtigt blev klar over, at branden var påsat, og at gerningsmanden måtte have været om bord på skibet. Man anlagde derfor den betragtning, at alle kunne være gerningsmanden. Samtlige overlevende blev derfor afhørt i gennemsnit 3 gange hver, og på den måde fik man en oversigt over, hvor både overlevende og omkomne havde befundet sig.

Bjonness anfører i sin udtalelse endvidere, at alle muligheder blev undersøgt af det norske politi, og at alle teorier – herunder forsikringsbedrageri – var ”gode nok” til at blive undersøgt. Der blev i forbindelse med efterforskningen anlagt en ”værste-falds-teori”, hvorfor det blev holdt åbent, hvem der var ejer af skibet for ikke at udelukke nogen mulig forklaring på branden. Af samme grund blev tippet om, at den danske passager kunne være gerningsmanden lagt til side og undersøgt som sidste mulighed.

[...]

Justitsministeriet har [i den forbindelse heller] ikke fundet det godtgjort, at de danske myndigheders efterforskning skulle have påvirket de norske myndigheders efterforskning af branden og dens årsag. Justitsministeriet har herved lagt vægt på, at Nicolai Bjonness i den ovenfor nævnte udtalelse af 15. november 2001 forklarer, at teorien om, at den danske passager var gerningsmanden, var den sidste mulighed, som blev undersøgt af det norske politi, og at en række teorier – herunder forsikringsbedrageri – blev drøf-

tet, og at norsk politi arbejdede med en ”i-værste-faldteori”, hvor ingen muligheder blev udelukket. Justitsministeriet har endvidere tillagt det betydning, at Nicolai Bjønness udtaler, at de konklusioner, som blev draget af Frederiksberg Politi om ejerforholdene, ikke indvirkede på efterforskningen af selve brandårsagen.”